

Λίγες σκέψεις με άφορμή τήν έορτή τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί την εἴσοδό μας στό νέο χρόνο.

Τοῦ Ἀρχιμ. Ἰακώβου Καραμούζη Πρωτοσυγγέλλου - Ἱεροκήρυκος

Ἡ Ἐκκλησία μας μαζί μέ τή Δεσποτική έορτή τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ έορτάζει καί καί τιμᾷ τή μνήμη τοῦ Μ. Βασιλείου, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε τό 329 στήν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας, τήν ὁποία διαποίμανε καί ἀπό τήν θέση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὁ Βασίλειος, «μέ τήν ἀνδρεία του καρδιά μέ σκέψη ρωμαλέα καί ἀποφασιστική, ἐνδιαφερόταν γιά ὅλες τίς ἐπιστήμες καί διέπρεπε παντοῦ. Στή φιλοσοφία, τή γραμματική, τά μαθηματικά, τή λογική, τή ρητορική, τήν ἀστρονομία, ἀκόμη καί σέ πρακτικές τέχνες, ὅπως ἡ ἰατρική».

Θεώρησε, ὅμως, ὅτι τό νόημα τῆς ζωῆς ὑπάρχει κάπου ἄλλοῦ. Συνειδητοποίησε ὅτι ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἐπάνω στή γῆ δέν μπορεῖ νά ταυτισθεῖ μέ τήν ὕλη καί τά πράγματα αὐτοῦ κόσμου ὅσο ὑψηλά καί ἄν εἶναι, ὅπως οἱ τέχνες, οἱ ἐπιστήμες καί ὁ πολιτισμός. Καί αὐτό, διότι ὁ ἄνθρωπος πρωτίστως εἶναι πλασμένος «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» μέ στόχο καί προορισμό τό «καθ' ὁμοίωσιν». Ἐκεῖ βρίσκεται τό περιεχόμενο τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ ὀλοκληρώνεται ὡς πρόσωπο. Ἐκεῖ καταξιώνεται ἀπό κάθε ἄποψη.

Γι' αὐτό, τό πρόσωπο τοῦ Ἐνσαρκωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦταν γιά ἐκεῖνον ὁ ἄξονας καί ὁ πυρήνας στή ζωή του. Ἦταν ἡ λατρεία του. Τό φῶς του. Ἡ ἀναπνοή του. Ἡ ἐνδυμασία του. Ἡ τροφή του. Ὅλο τό εἶναι του. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, ἀγάπησε καί τόσο πολύ τόν πλησίον, γιατί ἐάν δέν

ἀγαπήσεις ἀληθινά τό Χριστό καί δέν ἔχεις ὑγιῆ σχέση μαζί Του δέν θά μπορέσεις ποτέ νά κατανοήσεις, νά δοθεῖς, νά θυσιασθεῖς, νά ἀγωνισθεῖς, νά συμπονέσεις καί νά σταθεῖς στόν πλησίον σου, στόν ὁποῖον εἰκονίζεται ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Λέγει κάποιος σύγχρονος σπουδαῖος θεολόγος καί ἱεράρχης γιά τόν Μ. Βασίλειο: «Ένας ὁμοιοπαθής μέ ἐμᾶς ἄνθρωπος, μέ σάρκα καί ὀστά, καί μάλιστα τόσο φιλάσθενος, πού πέρασε τήν περισσότερη ζωή του στό κρεβάτι, ἔκανε γιά τό Χριστό ὅ, τι περισσότερο καί ὅ, τι καλύτερο μπορούῖσε. Ἀρίστευσε στήν ὑπομονή! Κανείς δέν τόν ἄκουσε νά γογγύζει. Ἀγάπησε περισσότερο ἀπό ὅλα τόν κόπο τῆς προσευχῆς καί τῆς νηστείας. Ἔγινε ὑπόδειγμα ἀσκητῆ. Ἐμεινε παροιμιώδης ἡ ἐλεημοσύνη του μέ ἐπιστέγασμα τήν “Βασιλειάδα” του. Κινδύνευσε ἕως θανάτου στόν ἀγώνα του γιά τήν προστασία τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τίς αἱρέσεις. Ἀναλώθηκε στήν ἱεραποστολή καί τήν κατήχηση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ μέ τίς ὑπέροχες ὁμιλίες του καί τίς γεμάτες ποιμαντική ἀγωνία ἐπιστολές του.»

Εἶναι γιά ὅλους μας πρότυπο ἀληθινοῦ ἀνθρώπου. Πραγματικοῦ ποιμένος. Ἀνεπανάληπτου θεολόγου καί διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας μας. Μᾶς φωτίζει. Μᾶς ἐμπνέει. Μᾶς διδάσκει. Χειραγωγεῖ καί ἐμᾶς στήν ἀληθινή ἐν Χριστῷ ζωή. Ἐκεῖ πού κρύβεται καί φανερώνεται τό ἀληθινό νόημα τῆς θνητῆς καί πεπερασμένης ὑπάρξεώς μας.

Καί ἐκεῖνος εἶχε δυσκολίες στή ζωή του καί μάλιστα πάρα πολλές. Καί ἐκεῖνος εἶχε προβλήματα ὑγείας καί μάλιστα φοβερά. Καί ἐκεῖνος συνάντησε τήν κακότητα, τήν ἐμπάθεια καί τό φθόνο τῶν ἀνθρώπων. Καί ἐκεῖνος ἦρθε ἀντιμέτωπος μέ χίλιες δυό ἀντιξοότητες. Ἀλλά δέν δειλίασε καί δέν ὀπισθοχώρησε στόν πνευματικό του ἀγώνα. Δέν δικαιολόγησε τόν ἑαυτόν του. Δέν θώπευσε τίς τυχόν ἀδυναμίες του. Δέν ἔριξε τίς εὐθύνες στούς ἄλλους. Ἀγαπώντας τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ὑποτάσσοντας τό δικό του θέλημα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγίασε τή ζωή του καί τόν χρόνο τῆς μικρῆς ἐπίγειας παρουσίας του.

Κάθε νέα χρονιά, λοιπόν, μᾶς ὁδηγεῖ ὅλο καί περισσότερο στό τέλος τῆς βιολογικῆς ζωῆς μας. Καί σύμφωνα μέ τόν Μ. Βασίλειο: «Ὅπως οἱ ἐπιβάτες τῶν πλοίων ὁδηγοῦνται αὐτομάτως στό λιμάνι, ἔστω καί ἂν κοιμοῦνται καί δέν τό ἀντιλαμβάνονται, ἔτσι καί κάθε ἄνθρωπος μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου, σάν μέ μιά συνεχῆ καί ἀκατάπαυστη κίνηση, ὁδηγεῖται στό τέλος του. Κοιμᾶσαι καί ὁ χρόνος σέ παρατρέχει. Εἶσαι ξύπνιος κι ἔχεις φροντίδες, ἀλλά ἡ ζωή δαπανᾶται, ἔστω καί ἂν αὐτό διαφεύγει τήν ἀντίληψή μας. Ὅλοι τρέχουμε κάποιο δρόμο, σπεύδοντας

ὁ καθένας πρὸς τὸ τέλος του... Ὅλα περνοῦν καὶ μένουν πίσω σου... Τέτοια εἶναι ἡ ζωὴ. Οὔτε οἱ χαρὲς τῆς εἶναι μόνιμες οὔτε οἱ λύπες τῆς διαρκεῖς. Καὶ ὁ δρόμος δέν εἶναι δικός σου, οὔτε τὰ παρόντα δικά σου».

Ἄς προσπαθήσουμε, ἐπομένως, καὶ ἐμεῖς, μέσα σ' αὐτούς τούς δυσχείμερους ἀπὸ κάθε ἄποψη χρόνους, νὰ ἀξιοποιήσουμε πνευματικὰ τὴν κανούργια χρονιά πού ἀνοίγεται μπροστά μας ἀλλὰ καὶ «τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας» μέ γνώμονα τὴν μεγάλη πατερικὴ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, γιὰ νὰ ἔχουμε τὴ Χάρη τοῦ Περιτμηθέντος γιὰ τὴ σωτηρία μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐλπίδα μετοχῆς στά αἰώνια ἀγαθὰ, πού ἐτοίμασε γιὰ ὅλους μας «πρὸ καταβολῆς κόσμου».

Εὐλογημένη καὶ καλὴ χρονιά μέ ὑγεία, χαρὰ καὶ ἀγάπη.